

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. spalio 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Akcizai – Direktyva 2008/118/EB – 8 ir 38 straipsniai – Akcizų mokėtojas, kai prekės neteisėtai įvežamos į valstybės narės teritoriją – Sąvoka – Bendrovė, kuriai tenka civilinė atsakomybė už jos vadovo veiksmus“

Byloje C-579/18

dėl *cour d'appel de Liège* (Lježo apeliacinis teismas, Belgija) 2018 m. rugsėjo 6 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugsėjo 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ministère public,

Ministre des Finances du Royaume de Belgique

prieš

QC,

Comida paralela 12

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininko pareigas einantis D. Šváby, teisėjai K. Jürimäe ir N. Piçarra (pranešėjas),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux, P. Cottin ir C. Pochet,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Kocjan ir C. Perrin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, nustatančio Sąjungos muitinės kodeksą (OL L 269, 2013, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 79 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *ministère public* (prokuratūra, Belgija) ir *ministre des Finances du Royaume de Belgique* (Belgijos Karalystės finansų ministras) ginčą su QC ir bendrove *Comida paralela 12* (toliau – *Comida paralela*) dėl akcizų, kurie turi būti sumokėti neteisėtai įvežus prekes į Belgiją, mokėtojo nustatymo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalyje apibrėžiama sąvoka „skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo“, 2 dalyje nustatomas jos atsiradimo momentas, o 3 ir 4 dalyse nurodomas jos mokėtojas.
- 4 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12), 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti apskaičiuotus akcizus, yra:

- a) akcizais apmokestinamų prekių išleidimo iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies a punkte:
 - i) įgaliotas sandėlio savininkas, registruotas gavėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris išleidžia arba kurio vardu iš mokėjimo laikino atidėjimo režimo išleidžiamos akcizais apmokestinamos prekės, o neteisėto išgabenimo iš akcizais apmokestinamų prekių sandėlio atveju – bet kuris tame išgabenime dalyvavęs asmuo;
 - ii) akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, pažeidimų gabenimo metu, kaip apibrėžta 10 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, atveju: įgaliotas sandėlio savininkas, registruotas siuntėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris pagal 18 straipsnio 1 ir 2 dalis garantavo, kad mokesčiai bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs neteisėtai išgabenant ir žinojęs arba pagrįstai turėjęs žinoti, kad toks prekių išgabenimas yra neteisėtas;
- b) akcizais apmokestinamų prekių laikymo atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies b punkte: asmuo, laikantis akcizais apmokestinamas prekes, ir bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis akcizais apmokestinamų prekių laikyme;

<...>

2. Jeigu vieną akcizų skolą privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą.“

- 5 Šios direktyvos 33 straipsnyje numatyta:

„1. Nedarant poveikio 36 straipsnio 1 dalies taikymui, jeigu akcizais apmokestinamos prekės, kurios jau išleistos vartoti vienoje valstybėje narėje, komerciniais tikslais laikomos kitoje valstybėje narėje, siekiant jas ten pristatyti ar naudoti, tai joms taikomi akcizai ir prievolė apskaičiuoti akcizą atsiranda toje kitoje valstybėje narėje.

Šio straipsnio tikslais „laikymas komerciniais tikslais“ – akcizais apmokestinamų prekių laikymas, kai jas laiko kitas nei privatus fizinis asmuo ar kai jas laiko privatus fizinis asmuo kitiems nei asmeninio naudojimo tikslams ir jas gabena, kaip nurodyta 32 straipsnyje.

2. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią toje kitoje valstybėje narėje atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

3. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, kuriuos apskaičiuoti prievolė atsirado, yra, atsižvelgiant į 1 dalyje nurodytus atvejus, asmuo, pristatantis arba laikantis pristatymui skirtas prekes, ar asmuo, kuriam prekės pristatomos kitoje valstybėje narėje.

4. Nedarant poveikio 38 straipsnio taikymui, jei akcizais apmokestinamos prekės, kurios jau išleistos vartoti vienoje valstybėje narėje, gabenamos [Europos Sąjungoje] komerciniais tikslais, tai iki jų pristatymo į paskirties valstybę narę nelaikoma, kad šios prekės laikomos tais tikslais, jeigu jos gabenamos laikantis 34 straipsnyje nustatytų formalumų.

<...>“

- 6 Šios direktyvos 38 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „akcizus turi sumokėti asmuo, kuris pagal 34 straipsnio 2 dalies a punktą arba 36 straipsnio 4 dalies a punktą garantavo, kad jie bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs pažeidime [darant pažeidimą]“.

Belgijos teisė

- 7 1977 m. liepos 18 d. *loi générale sur les douanes et accises* (Bendrasis muitų ir akcizų įstatymas) (*Moniteur belge*, 1977 m. rugsėjo 21 d., toliau – Bendrasis muitų ir akcizų įstatymas) 265 straipsnyje nurodyta, kad „fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems kyla civilinė atsakomybė, turi solidariai sumokėti baudas ir mokesčius, mokėtinus pagal nuosprendžius, priimtus taikant muitų ir akcizų įstatymus, dėl jų atstovų, administratorių, vadovų ar likviduotojų, kurie, eidami šias pareigas, padarė nusikalstamas veikas“.
- 8 Šio įstatymo 266 straipsnyje nustatyta, kad „<...> jei specialiuose įstatymuose nenumatyta kitaip ir nedarant poveikio baudoms ir konfiskavimui valstybės biudžeto naudai, nusikalstamą veiką įvykdę asmenys, jų bendrininkai ir už pažeidimą atsakingi asmenys turi solidariai sumokėti muitus ir mokesčius, kurių valstybės biudžetas neteko arba netektų dėl sukčiavimo, taip pat galimas palūkanas“.
- 9 2009 m. gruodžio 22 d. *loi relative au régime général d'accise* (Įstatymas dėl bendros akcizų sistemos) (*Moniteur belge*, 2009 m. gruodžio 31 d.) numatyta, kad juo nustatoma bendra akcizų sistema „taikant taisykles, įtvirtintas [Bendrajame muitų ir akcizų įstatyme]“.
- 10 Tame pačiame įstatyme pažymėta, kad tuo atveju, jei nusikalstama veika padaryta Belgijoje akcizais apmokestinamų prekių gabenimo metu akcizų mokėtojas yra „fizinis ar juridinis asmuo, kuris garantavo jų sumokėjimą, <...> arba bet kuris kitas asmuo, dalyvavęs vykdant tą veiką“.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 11 *Comida Paralela* yra pagal Ispanijos teisę įsteigta bendrovė, kurios pagrindinė veikla – prekyba gėrimais. QC yra jos vadovas.
- 12 Ši bendrovė ir QC yra kaltinami tuo, kad 2012 ir 2013 m. į Belgiją neteisėtai įvežė gėrimus, kurie jau buvo išleisti vartoti kitoje valstybėje narėje, nepateikę dėl šių produktų supaprastinto lydimąjo dokumento ar garantijos sertifikato ir nesumokėję akcizų ir pakuotės mokesčių.

- 13 2017 m. gegužės 18 d. sprendimu *tribunal correctionnel de Liège* (Lježo baudžiamasis teismas, Belgija) įpareigojo *Comida paralela* ir QC solidariai sumokėti akcizus, specialiuosius akcizus ir pakuotės mokesčius kartu su palūkanomis, taip pat pateikti „sukčiaujant importuotų“ gėrimų kiekį tam, kad jie būtų konfiskuoti, arba sumokėti jų vertę atitinkančią sumą. Šis teismas taip pat įpareigojo *Comida Paralela* asmeniškai sumokėti baudas. Ši bendrovė dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 14 2018 m. rugsėjo 17 d. sprendimu tas teismas atleido *Comida paralela* nuo baudžiamosios atsakomybės motyvuodamas tuo, kad ji buvo tik priedangos bendrovė, leidusi QC sukčiauti siekiant vien savo interesų. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslino, kad pagal Belgijos teisės aktus negali būti pripažinta juridinio asmens baudžiamoji atsakomybė už veiksmus, kuriuos atliko tam tikras subjektas, eidamas savo pareigas, jei šiais veiksmais buvo siekiama vien šio subjekto interesų, padarant žalos juridiniam asmeniui.
- 15 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, nors *Comida Paralela* ir nekyla baudžiamoji atsakomybė, jai ir toliau tenka civilinė atsakomybė pagal Bendrojo muitų ir akcizų įstatymo 265 ir 266 straipsnius, kaip solidariai šios skolos muitinei mokėtojai. Tačiau, anot šio teismo, pagal Muitinės kodeksą draudžiama įpareigoti bendrovę sumokėti skolą muitinei, atsiradusią dėl to, kad jos vadovas iš Sąjungos valstybės narės neteisėtai įvežė prekes į Belgijos teritoriją.
- 16 Tokiomis aplinkybėmis *cour d'appel de Liège* (Belgija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal [Muitinės kodekso] 79 straipsnį draudžiamos tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokios įtvirtintos [Bendrojo muitų ir akcizų įstatymo] 266 straipsnyje, pagal kurias prekių, kurioms taikomas importo mokestis, neteisėto įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją atveju subjektui kyla civilinė atsakomybė už nusikalstamos veikos, kurią vykdydamas jis nedalyvavo, vykdytojo veiksmus ir šis subjektas laikomas solidariuoju skolininku grąžinant muitinei skolą?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- 17 Belgijos vyriausybė mano, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, pirma, dėl to, kad pateiktas klausimas neturi reikšmės siekiant priimti sprendimą pagrindinėje byloje, ir, antra, dėl to, kad nėra pakankamai aiškiai išdėstytos šio ginčo faktinės ir teisinės aplinkybės, taip pat priežastys, kuriomis grindžiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą.
- 18 Šiuo aspektu iš pradžių reikia priminti, kad Teisingumo Teismui pateikiamiems prejudiciniams klausimams taikoma svarbos prezumpcija (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Wightman ir kt.*, C-621/18, EU:C:2018:999, 27 punktą). Iš tiesų, jei šie klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 7 d. Sprendimo *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, 24 punktą).
- 19 Taigi tik nagrinėjantys bylą nacionaliniai teismai, atsakingi už sprendimo priėmimą, atsižvelgdami į konkrečios bylos aplinkybes, turi įvertinti, ar jiems būtinas prejudicinis sprendimas, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir Teisingumo Teismui teikiamų klausimų svarbą (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 7 d. Sprendimo *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, 24 punktą).
- 20 Vis dėlto, viena vertus, jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus, jis gali atmesti prašymą priimti prejudicinį sprendimą kaip nepriimtina (2018 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Wightman ir kt.*, C-621/18, EU:C:2018:999, 27 punktą).

- 21 Kita vertus, vadovaujantis bendradarbiavimo principu, kuriuo grindžiami nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo santykiai vykstant procesui dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, nesant tam tikrų išankstinių prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo išvadų šis prašymas nebūtinai tampa nepriimtinas, jeigu, nepaisant šių trūkumų, Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į bylos medžiagos duomenis, mano galintis naudingai atsakyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui (2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *Audace ir kt.*, C-114/15, EU:C:2016:813, 38 punktas).
- 22 Be to, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas neabejotinai neturi kompetencijos atsakyti į prejudicinį klausimą, jei akivaizdu, kad Sąjungos teisės nuostata, kurią prašoma išaiškinti, neturi būti taikoma (žr., be kita ko, 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, EU:C:2009:593, 43 punktą). Vis dėlto, siekiant naudingai atsakyti prejudicinį klausimą pateikusiam teismui, Teisingumo Teismui gali tekti atsižvelgti į Sąjungos teisės normas, kurių nacionalinis teismas nenurodė savo klausime (2016 m. spalio 13 d. Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, EU:C:2016:771, 16 punktas ir 2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Plessers*, C-509/17, EU:C:2019:424, 32 punktas).
- 23 Šiuo atveju, pirma, kalbant apie tai, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo prašomas išaiškinimas yra susijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, negalima paneigti, kad, kaip pažymi Belgijos vyriausybė ir Europos Komisija, Muitinės kodeksas, kurį prašoma išaiškinti, netaikytinas, nes neteisėtai į Belgijos teritoriją įvežtos prekės jau buvo išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje.
- 24 Vis dėlto iš informacijos, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas perdavė Teisingumo Teismui, matyti, kad *Comida paralela* ir QC buvo įpareigoti sumokėti akcizus ir muitus, nes prekės buvo neteisėtai įvežtos į vieną valstybę narę po to, kai jau buvo išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje. Taigi remiantis nutartimi dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą galima daryti išvadą, kad nacionalinio teismo prašomas išaiškinimas susijęs su Direktyva 2008/118.
- 25 Antra, dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nurodytų faktinių ir teisinių aplinkybių reikia konstatuoti, kad visos pastabas patekusios šalys galėjo suprasti, kokį teisės klausimą kelia šis teismas. Be to, nors nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra nurodytas pats teisinis pagrindas, joje išdėstomas taikytinų nacionalinių nuostatų turinys. Taigi Teisingumo Teismas turi pakankamai faktinės ir teisinės informacijos, kad galėtų pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 26 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo

- 27 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti Muitinės kodeksą.
- 28 Kaip matyti iš šio sprendimo 23 ir 24 punktų, nagrinėdamas šį klausimą Teisingumo Teismas turėtų išaiškinti Sąjungos teisės nuostatą, kuri netaikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės.
- 29 Todėl, siekdamas naudingai atsakyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, Teisingumo Teismas turi performuluoti jam pateiktą klausimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Plessers*, C-509/17, EU:C:2019:424, 32 punktą).

- 30 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad nors minėtame klausime nėra aiškiai nurodyti Direktyvos 2008/118 8 ir 38 straipsniai, šie straipsniai tiek, kiek jie susiję su asmenimis, turinčiais sumokėti akcizus, mokėtinus dėl to, kad į vienos valstybės narės teritoriją neteisėtai buvo įvežtos prekės, kurios jau buvo išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje, yra svarbūs atsakant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 31 Šiomis aplinkybėmis pateiktą klausimą reikia performuluoti taip, kad juo iš esmės siekiama išsiaiškinti, ar Direktyvos 2008/118 8 ir 38 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią tuo atveju, jei į vienos valstybės narės teritoriją neteisėtai įvežamos akcizais apmokestinamos prekės, išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje, akcizus solidariai turi sumokėti juridinis asmuo, kuriam tenka civilinė atsakomybė už jo vadovo nusikalstamą veiką.
- 32 Šiuo aspektu, pirma, reikia pažymėti, kad Direktyvos 2008/118 5 skirsnis, kurį sudaro tik vienas 38 straipsnis, yra susijęs su pažeidimais, padarytais gabenant akcizais apmokestinamas prekes. Šios direktyvos 38 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad tokiu atveju akcizus turi sumokėti asmuo, kuris pagal šios direktyvos 34 straipsnio 2 dalies a punktą arba 36 straipsnio 4 dalies a punktą garantavo, kad jie bus sumokėti, arba bet kuris asmuo, dalyvavęs darant pažeidimą.
- 33 Kaip pabrėžia Komisija, pagrindinėje byloje kartu su į Belgiją įvežtomis prekėmis nebuvo vežama jokio garantinio sertifikato, todėl neįmanoma reikalauti, kad akcizus sumokėtų garantijos suteikėjas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 34 ar 36 straipsnį.
- 34 Antra, reikia pažymėti, kad žodžių junginys „bet kuris asmuo, dalyvavęs darant pažeidimą“, kurį Sąjungos teisės aktų leidėjas vartoja šios direktyvos 38 straipsnio 3 dalyje, neleidžia atmesti to, kad bendrovė ir jos vadovas gali būti laikomi dalyvavusiais darant tą patį pažeidimą, taigi jie gali būti pripažinti solidariai atsakingais už akcizų sumokėjimą.
- 35 Viena vertus, sąvokos „asmuo“ vartojimas, nepateikiant papildomų patikslinimų, *a priori* nereiškia, kad tai negali būti juridinis asmuo. Be to, nežymimasis įvardis „bet kuris“ leidžia įtraukti atvejį, kai keli asmenys dalyvauja darant tą patį pažeidimą.
- 36 Šį pažodinį aiškinimą, pagal kurį juridinis asmuo gali būti pripažintas solidariai atsakingu už akcizų sumokėjimą kartu su kitais asmenimis, dalyvavusiais darant tą patį pažeidimą, patvirtina Direktyvos 2008/118 8 straipsnis, kuriame apibrėžti asmenys, kuriems tenka prievolė mokėti apskaičiuotus akcizus. Šio straipsnio 2 dalyje iš tiesų numatyta, kad jeigu vieną su akcizais susijusią skolą privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokios skolos sumokėjimą.
- 37 Tokį aiškinimą taip pat patvirtina Direktyvos 2008/118 parengiamieji dokumentai. Kaip pažymi Komisija, pradiniam šios direktyvos projekte tuo atveju, jei prekės neteisėtai įvežamos į valstybės narės teritoriją, asmenų, privalančių mokėti akcizą, sąrašą apsiribota asmenimis, pateikusiais šių akcizų sumokėjimo garantiją. Vis dėlto, kaip matyti iš šios direktyvos 38 straipsnio 3 dalies, Europos Sąjungos Taryba norėjo išplėsti šį sąrašą taip, kad jis apimtų „bet kurį asmenį, dalyvavusį darant pažeidimą“. Taigi pasirinkdamas šią formuluotę Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė plačiai apibrėžti asmenis, kurie turėtų sumokėti akcizus pažeidimų atveju, ir tai padarė taip, kad kiek įmanoma būtų užtikrintas šių akcizų sumokėjimas.
- 38 Kita vertus, reikia nustatyti, ar Direktyvos 2008/118 38 straipsnio 3 dalyje numatyta sąlyga, susijusi su „dalyvavimu darant pažeidimą“, leidžia įtraukti juridinį ar fizinį asmenį vien dėl jo, kaip atstovaujamojo asmens, statuso.
- 39 Šiuo aspektu reikia pabrėžti, kad akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, neteisėto išgabenimo atveju Direktyvos 2008/118 8 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta, kad akcizus turi sumokėti bet kuris asmuo, dalyvavęs neteisėtai

išgabenant prekes ir žinojęs arba pagrįstai turėjęs žinoti, kad toks prekių išgabenimas yra neteisėtas. Šios antros sąlygos, kurią galima prilyginti tyčinio elemento reikalavimui, Sąjungos teisės aktų leidėjas nepakartojo šios direktyvos 38 straipsnio 3 dalyje.

- 40 Todėl atsižvelgiant į tai, kad Direktyvos 2008/118 38 straipsnio 3 dalies tekste nėra patikslinta asmens, dalyvavusio darant pažeidimą, sąvoka, asmeniu, turinčiu sumokėti akcizus, galima pripažinti juridinį asmenį dėl fizinio asmens veiksmų, jei pastarasis veikė kaip to juridinio asmens atstovas.
- 41 Taigi iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog pagrindinėje byloje aplinkybė, kad QC veikė savo interesais ir savo darbdavio nenaudai, turi įtakos tik pagrindinės bylos baudžiamajam, bet ne civiliniam aspektui. Be to, neginčijama, kad QC veikė eidamas savo pareigas ir vykdydamas pagrindinę įmonės veiklą.
- 42 Bet kuriuo atveju, kaip pabrėžia Belgijos vyriausybė, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/118 33 straipsnyje nustatytus įpareigojimus, tokia bendrovė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri nevykdo numatytų formalų reikalavimų, gali būti laikoma „asmeniu, dalyvavusiu darant pažeidimą“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 38 straipsnį.
- 43 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2008/118 38 straipsnis, siejamas su jos 8 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią tuo atveju, jei į vienos valstybės narės teritoriją neteisėtai įvežamos akcizais apmokestinamos prekės, išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje, akcizus solidariai turi sumokėti juridinis asmuo, kuriam tenka civilinė atsakomybė už jo vadovo nusikalstamą veiką.
- 44 Toks aiškinimas neturi įtakos tam, kad atstovaujajam asmeniui, kuris pripažintas solidariai atsakingu už akcizų sumokėjimą, nacionalinėje teisėje gali būti numatyta galimybė pareikšti regresinę ieškinį savo atstovui, kuriam, kaip pripažinta, kyla baudžiamoji atsakomybė už atitinkamas veikas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 38 straipsnis, siejamas su jos 8 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią tuo atveju, jei į vienos valstybės narės teritoriją neteisėtai įvežamos akcizais apmokestinamos prekės, išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje, akcizus solidariai turi sumokėti juridinis asmuo, kuriam tenka civilinė atsakomybė už jo vadovo nusikalstamą veiką.

Parašai.